

Požehnania Roku milosrdenstva

Prežili sme Jubilejný rok milosrdenstva, ktorý sa začal 8. decembra 2015 na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie a skončil sa 20. novembra 2016 na sviatok Krista Kráľa. V tomto Jubilejnom roku milosrdenstva sme mali jedinečnú možnosť získavať úplné odpustky (úplné odpustenie časných trestov za hriechy), ak sme splnili tieto podmienky: pristúpiť ku sviatosti zmierenia, zotrvať v stave posväcujúcej milosti (učenie o odpustkoch a ich prax v Cirkvi sú tesne spojené s účinkami sviatosti pokánia – KKC 1471), prijať Ježiša vo svätej Eucharistii a pomodliť sa na úmysel Svätého otca. Svätý otec nám pripomína, že spovednica nie je len miesto, kde prichádzame zložiť svoje hriechy, ale je to zároveň miesto Božieho milosrdenstva. V Katechizme Katolíckej cirkvi v paragrafe 1465 sa uvádza, že „kňaz je znakom a nástrojom milosrdnej Božej lásky voči hriešnikovi“.

Keď pápež František vyhlásil Jubilejný rok milosrdenstva, chcel, aby sme si hlbšie uvedomili nekonečné Božie milosrdenstvo a zakúšali jeho milosrdnú lásku v našom každodennom živote, ale tiež aby sme aj my sami boli milosrdní k druhým.

Niektorí ľudia si myslia, že spáchali mnoho ťažkých hriechov a niet už pre nich cesty späť. Ak takto zmýšľame, máme nesprávny obraz o Bohu, našom Otcovi. Mojžiš predstavil Izraelitom Pána, ktorý je „milostivý a láskavý Boh, zhovievavý, veľmi milosrdný a verný“ (Ex 34, 6). Ježiš, viditeľný obraz neviditeľného Otca (porov. Kol 1, 15), predstavoval milosrdného Otca svojím životom a učením. Zverme

sa do Pánovho milosrdenstva a privádzajme aj druhých k tomu, aby ho prijali. Svätý Ján Zlatouсты povedal: „Nenariekajme nad svojimi opakovanými hriechmi, ale radšej myslime na Božie milosrdenstvo.“

Svätá Faustína je známa ako apoštolka Božieho milosrdenstva. Raz jej satan povedal: „Robíš mi viac škody, než keby na mňa útočilo tisíc duší naraz. Keď hovoríš o Božom milosrdenstve hriechnym dušiam, ktoré mali prísť ku mne, strácam ich. Keď ich ponáraš do oceánu Božieho milosrdenstva, prichádzajú do neba.“

Raz jedna farnička prišla za svätým farárom z Arsu, Jánom Máriou Vianneyom, a s uspokojením mu povedala: „Môj muž dnes spadol z mosta, rozbil si hlavu a zomrel. Jeho telo aj duša pôjdu do pekla.“ Farár z Arsu sa jej opýtal: „Prečo to hovoríte?“ Žena odvetila: „Môj manžel bol veľmi krutý. Každý večer sa vracal domov na mol opitý a veľmi ma bil. Dnes večer, keď sa opitý vracal domov, spadol dolu z vysokého mosta.“ Farár sa pýtal ďalej: „Ako vysoko bol ten most od vody, čo tečie pod ním?“ „Ó, bol veľmi vysoký,“ odvetila žena, „narazil hlavou na kameň a na mieste bol mŕtvy.“ Farár sa hlboko zamyslel a láskavo povedal: „Ak pri páde z takej výšky zavolaš na Pána, potom keď po smrti prídete do neba, váš manžel odetý v bielom rúchu vás tam privíta!“

Aké nesmierne je Božie milosrdenstvo! Peter vo svojej prvej reči na Turíce spomenul to, čo Boh vyjavitel ústami proroka Joela: „A vtedy: Každý, kto bude vzývať Pánovo meno, bude spasený.“ (Sk 2, 21) Usilujme sa čo najviac ľudí priviesť k nášmu milosrdnému Spasiteľovi, „ktorý chce, aby boli všetci ľudia spasení“ (1 Tim 2, 4). On „bol zabitý a svojou krvou Bohu vykúpil ľudí z každého kmeňa, jazyka, ľudu a národa“ (Zjv 5, 9). Svätý Ján vo svojom zjavení videl nebo: „Potom som videl; a hľa, veľký zástup, ktorý nik nemohol spočítať, zo všetkých národov, kmeňov, plemien a jazykov. Stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, v rukách mali palmy“ (Zjv 7, 9).

Počas nášho života je pre nás otvorená brána milosrdenstva. Svätej Faustíne Pán povedal: „Tí, čo neprejdú bránou milosrdenstva, budú musieť prejsť bránou súdu.“ Naďalej preto plňme podmienky určené Svätým otcom, aby sme získavali odpustky aj po skončení Jubilejného roku milosrdenstva. S Božou milosťou a s mocou Ducha Svätého sa usilujme zotrvať v stave posväcujúcej milosti, odpútavajme sa od každého hriechu, s úprimnou ľútosťou pristupujme k sviatosti zmierenia, hodne prijímajme Ježiša v najsvätejšej Eucharistii a modlime sa na úmysly Svätého otca. Usilujme sa zachrániť si vlastnú dušu, duše tých, ktorí sú ponorení v temnote hriechu a zmätku, a tiež duše v očistci našimi spravodlivými skutkami, modlitbami a pokáním. „Vyjdime na cesty a k ohradám a donúťme vojsť všetkých, aby sa naplnil dom nášho Majstra.“ (porov. Lk 14, 23)

Mary Pereira